

Nr 35.

Av herr **Leffler**, om höjning av tullen å s. k. högholmsmotstånd.

S. k. högholmsmotstånd, vilka huvudsakligen användas i radioapparater, äro tulltaxerade enligt stat nr 1885 med en grundtull motsvarande 10 % av varans värde, vartill kommer sedan år 1932 en lika stor tilläggstull.

Den årliga förbrukningen av motstånden i fråga torde kunna uppskattas till cirka 1 miljon stycken, av vilka samtliga före år 1933 importerades. Sagda år upptog aktiebolaget Alpha i Sundbyberg tillverkningen av högholmsmotstånd och lyckades år 1934 täcka tre fjärdedelar av den inhemska förbrukningen. Under åren 1935 och 1936 gick fabrikationen emellertid särskilt till följd av konkurrens från Tyskland avsevärt tillbaka, så att densamma knappast utgjorde en tredjedel av konsumtionen. Från att år 1934 hava sysselsatt 28 personer för tillverkningen i fråga såg sig företaget nödsakat att år 1935 reducera antalet till 6 och år 1936 sysselsattes i genomsnitt 8 personer.

Högholmsmotstånden tillverkas huvudsakligen i trenne storlekar $\frac{1}{2}$ watt, 1 watt och 2 watt, varav $\frac{1}{2}$ wattsmotstånden utgöra huvudparten. Före år 1933 kostade de importerade $\frac{1}{2}$ wattsmotstånden 17 öre per styck, vilket pris, så snart det blev bekant att aktiebolaget Alpha upptagit tillverkningen sänktes till 13 öre. För närvarande utbjudas ifrågakvarande motstånd från Tyskland till 6,5 öre, vilket pris väsentligt understiger det inhemska företags tillverkningskostnader, varför det synes nödvändigt, att genom ett höjt tullskydd trygga denna fabrikations bestånd och utveckling.

Det vill måhända synas som ett tullskydd uppgående till 20 procent av varuvärdet skulle vara tillräckligt, men å ena sidan sjunker med fallande importvärden tullens nominella belopp, i föreliggande fall för $\frac{1}{2}$ watts motstånd från cirka 3 öre före 1933 till cirka 1 öre, å andra sidan måste större delen av råmaterialerna importeras och då huvudparten är belagd med samma tull som de färdiga motstånden, blir nettotullskyddet i själva verket ej mera än cirka 10 procent av tillverkningsvärdet.

Av vad som ovan anförts framgår, att den nuvarande värdetullen ej utgör något effektivt skydd för tillverkningen i fråga och att en värdetull i föreliggande fall knappast är lämplig, utan bör tullsatsen till synes utgå per stycke. Av företagna utredningar har framgått att för vinnande av ett något så när effektivt tullskydd en tull av 5, 8 och 10 öre per stycke bör sättas resp. $\frac{1}{2}$, 1 och 2 wattsmotstånd.

Till ytterligare belysning av behovet av ökat tullskydd för artiklarna i fråga komma detaljerade utredningar att ställas till vederbörande utskotts förfogande.

Med stöd av vad som sålunda anförts hemställes,

att riksdagen ville besluta sådan ändring i gällande tull-taxa, att s. k. höghölmotstånd åsättas en tull av 5, 8 och 10 kronor per 100 stycken för respektive $\frac{1}{2}$, 1 och 2 wattsmotstånd.

Stockholm den 20 januari 1937.

Edvin Leffler.